

NY AFGØRELSE OM MELLEMPERIODEN

Miljø- og Fødevareklagenævnet har for nylig truffet en afgørelse, hvor den såkaldte mellempperiode reguleres ved at sætte en frist for myndighedens afslutning af mellempperioden. En sådan tidsfrist er en nyskabelse ved regulering af den problematiske mellempperiode, som normalt ellers er præget af at være ureguleret land.

Mellempperioden er den periode, der opstår, når en overordnet instans – typisk et klagenævn – underkender det retlige grundlag for en allerede meddelt afgørelse.

Det kan f.eks. være ved underkendelse af en lokalplan, der udgør grundlaget for en udstedt byggetilladelse. Underkendelsen medfører et øjeblikkeligt bortfald af lokalplanens evne til at udgøre grundlaget for den byggetilladelse, som allerede er meddelt af kommunen. Kommunen vil hermed skulle tage stilling til spørgsmålet om, hvorvidt den allerede meddelte byggetilladelse skal udstyres med et nyt og lovligt grundlag eller acceptere situationen. Det er valget mellem retlig og fysisk lovliggørelse.

Mens kommunen således undersøger og vurderer, om forholdet skal fysisk eller retligt lovliggøres (mellempperioden), opstår spørgsmålet, om et igangsat byggeri kan fortsætte i henhold til den meddelte, nu ulovlige byggetilladelse, eller der må udstedes standsningspåbud. I praksis håndteres det sådan, at situationen fastfrysnes fra det tidspunkt,

hvor der træffes afgørelse om underkendelse af det retlige grundlag.

Det betyder, at en igangværende proces skal ophøre, men der opstår ikke en pligt til at *“rulle tiden tilbage”*. Det halvfærdige hus skal ikke rives ned, men et igangværende byggeri skal altså standses. Der kan ikke meddeles nye tilladelser eller andre typer af afgørelser til realisering af byggeriet eller projektet, heller ikke ibrugtagningstilladelser.

NATUR- OG MILJØKLAGENÆVNETS AFGØRELSE

Mellempperioden er ureguleret, og der er derfor heller ikke nogen fast regel om, hvor lang den må være. I en meget kompliceret sag om etablering af et nyt renseanlæg underkendte Natur- og Miljøklagenævnet i en afgørelse af 7. marts 2018 bl.a. VVM-tilladelsen for renseanlægget, idet nævnet fandt, at der var mangler ved den gennemførte VVM-undersøgelse.

Afgørelsen er i denne sammenhæng interessant, fordi VVM-tilladelsen blev ophævet *“med virkning et år fra*

klagenævnets afgørelse”.

Miljømyndigheden fik således ved afgørelsen et år til at gennemføre en retlig lovliggørelse. Afgørelsen fastlagde altså, hvornår mellempperioden slutter, men bestemte også, at det retlige grundlags bortfald forsinkes. Dette er en helt usædvanlig afgørelse, der ændrer det helt overvejende udgangspunkt om, at en afgørelse træder i kraft på tidspunktet for dens afsigelse, og hvor man så regulerer mellempperioden efter ovenstående principper om fastfrysning ■

Henriette Soja
Advokat, partner
hso@horten.dk

Marie Bockhahn
Specialistadvokat
mbb@horten.dk